– ESSAY –

How to get... out of debt

Een (financieel-monetair) systeem gebaseerd op non-duale of verenigende waarden kent, met 'de natuur' als inspirerend voorbeeld, geen schulden. Het is een schuldenloos systeem. Een systeem dat geen schulden kent in transacties en investeringen kan aantrekkelijk blijken, zeker nu we als mensheid steeds dieper in de schulden lijken te geraken en bijna op dagelijkse basis schuldenrecords verbreken. Om oplossingen te vinden, zullen we fundamenteler en daardoor bewuster naar schuld mogen gaan kijken.

TEKST **FLORIS KLEEMANS, 1COMMUNITY**

Als we het 'dualiteitsprobleem in waarde' op kunnen lossen, dan worden we vanzelf verlost van onze schulden. Sterker nog, door ons te richten op het laten verdwijnen van de dualiteit, lijken we sneller van onze schulden verlost te worden doordat we dan de ontstaanswortels van schuld aanpakken in plaats van het symptoom schuld dat ontstaat uit die duale vormen.

Net als in mijn vorige artikel (zie wintereditie 2020 van het New Financial Magazine) staat ook in dit artikel de dualiteitsproblematiek in schuld centraal en geven we aan hoe we deze dualiteiten kunnen transformeren om een schuldenvrij systeem te kunnen maken. Tevens kunnen we deze conceptuele oplossingen toepassen om onze huidige schuldenproblematiek aan te pakken.

SCHULD IS SYNCHRONE DUALITEIT

Schuld bestaat altijd vanuit een verleden of heden in relatie tot respectievelijk een heden of toekomst. Met schuld bezien we 'waarde' in een dualiteit tussen *present value* en *future value*.

We zouden deze 'gebroken ruimtetijd' als de eerste dualiteit kunnen beschouwen. Met schuld zal één partij eerst iets hebben gedaan of veroorzaakt hebben ten opzichte van een andere partij, waaruit later een 'tegengestelde reactie' dient te volgen. Deze handeling zal leiden tot óf een recht óf een plicht, terwijl de tegenpartij gelijktijdig respectievelijk óf een plicht óf een recht verkrijgt. Daarmee komen we automatisch aan bij de tweede dualiteit die schulden met zich meebrengen, de juridische dualiteit. Deze juridische dualiteit kan zich in de praktijk vertalen naar bijvoorbeeld rechten en plichten of claims en liabilities.

Om deze juridische posities te kwantificeren en vooral te administreren, komen we aan bij de derde dualiteit, de boekhoudkundige dualiteit. De gevormde rechten en plichten worden aan weerszijden van een duale boekhoudkundige balans weergegeven en komen tot stand middels *dual-entry bookkeeping*.

Sociaal-economisch zien we dan de vierde dualiteit ontstaan, de boekhoudkundige posities van debiteuren en crediteuren. De posities van debiteuren en crediteuren staan tegenover elkaar. Betalingen en leveringen tussen beide partijen zijn éénrichtingsverkeer, van de één naar de ander. Indien deze posities middels gelijktijdige geld- en schuldschepping gefinancierd worden, kan er een vijfde dualiteit ontstaan, de financieel-monetaire dualiteit.

Het bijzondere nu, is om de synchroniciteit te erkennen van deze tijdsruimtelijke, juridische, boekhoudkundige, socio-economische en eventueel financieel-monetaire dualiteiten. Als er namelijk dualiteit ontstaat in één van deze dimensies, ontstaat deze ook automatisch bij de anderen.

Een boekhoudkundige verwerking van een transactie op twee zijden van de balans, zal bijvoorbeeld altijd een juridische oorzaak kennen tussen twee partijen in een rechten-plichten paar, die ontstaan is uit een transactie die meer dan één moment kent of kan kennen met tegengestelde overdracht van waarde (wat de één ontvangt, is de ander kwijt).

SCHULDENVRIJE TRANSACTIES

De natuur definieert alles in de vorm van deeltjes zoals bijvoorbeeld quantum deeltjes, atomen, moleculen en cellen. Als er waarde- of informatieoverdracht plaatsvindt (van, voor en door middel van deze deeltjes), dan gebeurt dit zonder openstaande schulden, of het ontstaan van 'uitstaande verplichtingen'.

De eerste dualiteit die bij dualistische transacties voorkomt, de ruimtetijd, laat zich in transacties oplossen door leveringen en betalingen gelijktijdig te laten geschieden. Als ik iets van je koop en ik betaal je gelijktijdig op het moment dat je me de gekochte waar geeft, dan hebben we geen schulden of verplichtingen naar elkaar toe.

Zeker nu we in een virtueel tijdperk zijn, is het een stuk makkelijker geworden om in een verenigde ruimtetijd, de levering, controle, gebruiks- en toegangsrechten van goederen en diensten te leveren aan de ene kant en de betaling aan de andere kant.

De betaling kan bijvoorbeeld geschieden door het transfereren van virtueel geld, zoals cryptomunten, die 'direct overdraagbaar zijn'. Dollars, euro's, ponden en renminbi zijn vooralsnog niet direct beschikbaar en transfereerbaar als geld. Deze valuta resorteren nog altijd 'als claims' op een 'duale' balans van een centrale of commerciële bank, die meestal pas aan het einde van de werkdag met de andere claims vereffend worden met de assets aan de andere kant op de balans van de bank in kwestie.

Het goede nieuws is dat er steeds meer mogelijkheden zijn om met 'non-duale' cryptocurrencies te betalen, die waarden hebben zonder dat er nog claims of verplichtingen vereffend hoeven te worden, waarna hun feitelijke waardering en overdracht pas plaats kan vinden.

"HET HEBBEN VAN DEZELFDE RECHTEN IS LASTIG ALS BETROKKEN PARTIJEN ANDERE BELANGEN HEBBEN"

De juridische dualiteit zal ook mogen veranderen. In plaats van te denken vanuit een rechten-plichten raamwerk, kunnen er juridisch 'op-zich-staande-waarden' worden gesteld. We hebben het dan over 'voor-waarden'. In de transactie kunnen deze voorwaarden worden getoetst en indien aan deze voorwaarden voldoen wordt tijdens de executie van de transactie, dan is ook de transactie schulden- of verplichtingen vrij.

Boekhoudkundig kunnen we de tweezijdige balans verlaten als we alleen maar denken in 'waarden en voorwaarden' die niet (later) vereffend hoeven te worden. We krijgen dan een simpele inventarisatie van waarden, iets dat veel plezieriger en met lagere transactiekosten werkt dan een balans, waarop posities eerst vereffend met elkaar moeten worden voordat ze gewaardeerd kunnen worden.

QUANTUM TRANSACTIES

Het bij elkaar brengen van waarden en voorwaarden in een transactie, die na verzameling gelijktijdig uitgewisseld kunnen worden tussen de relevante belanghebbenden lijkt wellicht toekomstmuziek, maar dit is precies wat er gebeurt met de verwerking van de zogenaamde 'smart contracts', die aan een snelle opmars bezig zijn. De technologie om dit soort zelf-verwerkende transacties mogelijk te maken zal naar verwachting een enorme sprong voorwaarts maken met de komst van quantum semantiek. Quantum semantiek is een zeer jonge maar veelbelovende technologie waarmee informatiedeeltjes, economische en financiële waarden en juridische voorwaarden naar elkaar toe kunnen laten weten wie of wat ze zijn, voorstellen en mogen en ook op die basis met elkaar kunnen interacteren. De kans dat we dan met zogenaamde quantum transacties gaan werken is groot, omdat gelijktijdige uitwisseling van waarden en voorwaarden met veel minder onzekerheden, risico's en kapitaalbeslag kan gebeuren dan nu het geval is. Bovendien worden transacties dan schuldenloos. Daarnaast laten dit soort 'quantumtransacties' veel meer waardecombinaties toe, in vergelijking met huidige transacties. Quantumtransacties en daarmee schuldenloze transacties, lijken slechts een kwestie van tijd te zijn, voordat ze gemeengoed gaan worden.

SCHULDENVRIJE FINANCIERING

Naast schulden in transactionele afhandelingen, komt schuld ook voor bij financiering. Ook bij schuldfinanciering vinden transacties plaats in een gebroken ruimtetijd. Deze gebroken ruimtetijd staat haaks tegenover aandelenfinanciering die geen gebroken ruimtetijd kent. De waarde van aandelen ontwikkelt zich in een continuüm, in een 'continu nu', zonder gebruik te maken van *present value* of *future value*. De waarde van het aandeel is 'altijd in het nu'. Met aandelen kunnen we ook financieren en dan zonder schuld.

De logische vraag die zich nu voordoet, is waarom we ons zelf dan niet altijd met aandelen financieren in plaats van met schuld. Het antwoord daarop is simpel. Omdat aandelenfinanciering – zoals we deze vandaag in haar huidige vorm

DE ALMAAR GROEIENDE FINANCIEEL-MONETAIRE CRISES EN SCHULDENBERGEN ZULLEN PLAATS GAAN MAKEN VOOR EEN QUANTUM FINANCIEEL-MONETAIR SYSTEEM DAT TEGENSTELLINGEN VERENIGT.

kennen – een aantal aspecten met zich meebrengt die we willen voorkomen of zelfs helemaal liever niet willen hebben in veel financieringsomstandigheden.

Het grote probleem van aandelen is dat het de verschillende rollen en vooral belangen van de participanten in de financiering niet of nauwelijks erkent. Alle partijen hebben dezelfde soort aandelen, met dezelfde rechten.

Bij financiering is er daarentegen veelal een onderscheid te maken tussen actievere partijen en passievere partijen. De 'actievere partij(en)' willen graag 'iets' hebben, bezitten, gebruiken of uitnutten, maar hebben niet voldoende eigen middelen om eigendom of het vruchtgebruik te bemachtigen. Zij zijn dan op zoek naar financiers, die als meer 'passieve partij' wel financiering in kunnen brengen, maar weinig interesse hebben om 'datgene dat gefinancierd wordt' te hebben, bezitten, gebruiken of uit te nutten. De passievere partijen willen meestal vooral een rendement op hun investering, al dan niet in geldelijke zin. Tevens willen ze de geïnvesteerde middelen na een tijdje weer terug hebben. Met verhandelbare aandelen op een aandelenbeurs is dat meestal nog wel mogelijk, maar met aandelen die niet makkelijk te verhandelen zijn, is dit een groter probleem. Schuld faciliteert wel in terugbetalingen van de hoofdsom van investeringen, vaak zelfs nog op duidelijk aangegeven momenten, maar bij aandelen is dit niet het geval.

Actieve investeerders willen daarentegen vaak controle over hetgeen ze willen bezitten of gebruiken en zitten vaak niet te wachten op passieve aandeelhouders die inspraak willen om hun investeringen te beschermen.

Het hebben van dezelfde rechten is lastig als de betrokken partijen andere belangen hebben.

We kunnen deze tweezijdige perspectieven van actieve en passieve investeerders gelijktijdig adresseren door twee gelijktijdige complementaire vormen van aandelen te gebruiken in de financiering; actieve aandelenfinanciering en passieve aandelenfinanciering. Beiden aandelenvormen dienen gezamenlijk honderd procent van de financiering te verschaffen, maar de verhouding tussen de actieve en passieve delen kan naar loop van tijd veranderen.

Stel dat ik een huis zou willen kopen, maar alleen middelen heb voor twintig procent van de waarde van het huis. Traditioneel zou ik met een hypotheekschuld van tachtig procent van de waarde van het huis, het huis kunnen kopen. Ik word dan honderd procent eigenaar van het huis, maar heb ook de lasten van een schuld.

Via aandelenfinanciering, zou ik twintig procent eigenaar van het huis worden, maar tachtig procent zou van een ander zijn, terwijl ik zelf controle wil over mijn huis wil en eigenaar van mijn huis wil worden.

Met actieve en passieve aandelenfinanciering daarentegen ben ik in het begin nog steeds twintig procent aandeelhouder van mijn huis, maar bijvoorbeeld met het recht om de passieve aandeelhouder op termijn uit te kopen. Bijvoorbeeld elk kwartaal met één procent waarna het huis na twintig jaar van mij is (vergelijkbaar met een hypotheek). De passieve aandeelhouder ontvangt dan een vergoeding die op huur lijkt, voor het gedeelte van het huis waar de passieve aandeelhou-

der eigenaar voor is. Zo koop ik zonder schuld een huis, en de passieve aandeelhouder heeft een vergelijkbaar patroon in geldstromen als met een hypotheek, met nota bene een betere koppeling met de reële economie (huurinkomsten) en daarmee een veel betere inflatiedekking en lager inflatierisico. De economische flexibiliteit en resilience is veel groter voor de actieve aandeelhouder. De passieve aandeelhouder kent daardoor en vanwege de koppeling met de reële economie, veel lagere risico's (en zonder hier uitvoerige bewijslast te leveren, ook een hoger reëel rendement).

EENHEID

Kort samengevat kunnen de drie financieringsvormen tussen de actieve en passieve belanghebbenden in een transactie, als volgt worden samengevat.

	Wederzijdse betalingen	Wederzijdse rollen
Schuld	Tegengesteld	Gedeeltelijk erkend
'Gewone aandelen'	Gelijkgericht	Nauwelijks erkend
'Actieve en passieve aandelen'	Gelijkgericht	Erkend

Schuld kan gezien worden als een financieringsvorm die dualiteit en tegenstellingen laat ontstaan (en zoals in de vorige editie aangetoond, laat schuld, via de rente deze tegenstellingen en dualiteiten groeien). Huidige aandelenvormen, die aan alle belanghebbenden dezelfde rechten toekennen, forceren een éénheid tussen actieve en passieve partijen op gronden die beide partijen vaak niet zien zitten omdat zij hun belangen niet vertegenwoordigd zien. Het complementair en flexibel financieren via actieve en passieve aandelen daarentegen brengt juist de actieve en passieve belanghebbenden partijen in een financiering tot éénheid. Bij schuld staan de belangen tegenover elkaar, maar bij gelijktijdige actieve en passieve financiering vormen de beide delen juist een synergetische eenheid.

De almaar groeiende financieel-monetaire crises en schuldenbergen zullen plaats gaan maken voor een quantum financieel-monetair systeem dat tegenstellingen verenigt. Het zal langzaam ontstaan, maar via netwerkeffecten, lagere risico's en hogere opbrengsten, zal het een transitie van binnenuit worden.

FLORIS KLEEMANS: "WISKUNDE VAN DE MARKT KRIJGT ALTIJD GELIJK."

Het bijbehorende quantum bewustzijn, dat eerst de natuurkunde aan het begin van de vorige eeuw volledig op zijn kop zette, zal geleidelijk ook het socio-economische en financieel-monetaire systeembewustzijn doen veranderen. Deze door mensen gecreëerde systemen zullen steeds meer de vorm aannemen van natuurlijke deeltjes systemen, die via een enorm verbindings- en interactiepotentieel tot een heel ander functionerend stelsel zullen leiden, dat – net als in de natuur - schuldenvrij wordt.

Nu nog lijken deze woorden profetisch, toch kan een ieder op individueel niveau met een bewuster inzicht in verdelende en verenigende economie, hier al mee aan de slag gaan, totdat verenigende transacties en verenigende financiering via zelfversterkende netwerkeffecten de dagelijkse norm zijn geworden.

De wiskunde van de markt, krijgt namelijk altijd gelijk. Iets dat beter en efficiënter werkt, wint het van datgene dat het niet doet. Het moment waarop de markt daadwerkelijk verandert, hangt af van de hoeveelheid partijen die in die veranderingen geloven. Na een aantal eerste successen, zal met verdere adoptatie en groei een fundamentele systeemverandering niet meer lang op zich hoeven laten wachten. ■